

фінансової стратегії із завданнями управління фінансовими ресурсами, недостатньо чітко відпрацьовано понятійний апарат, не систематизовано чинники кількісних і якісних змін у структурі фінансових ресурсів промислових підприємств, не використовуються аналітичні та прогностичні функції управління фінансовими ресурсами.

Для підвищення ефективності управління фінансовими ресурсами на підприємствах України можна запропонувати такі шляхи:

- 1) впровадження заходів щодо зниження всіх видів витрат;
- 2) формування необхідного інформаційного забезпечення підприємства;
- 3) вибір найефективніших джерел залучення фінансових ресурсів шляхом проведення розрахунків вартості залучення ресурсів з кожного з джерел;
- 4) забезпечення формування необхідного обсягу фінансових ресурсів для потреб підприємства;
- 5) забезпечення зменшення і страхування підприємницьких і фінансових ризиків, пов'язаних з формуванням і використанням фінансових ресурсів підприємства;
- 6) оптимізація структури фінансових ресурсів;
- 7) забезпечення постійного моніторингу за станом фінансових ресурсів за критеріями стійкості, платоспроможності та ділової активності, які розглядаються через показники структури капіталу, ліквідності та оборотності, що дає можливість кількісно оцінити вплив якості управління фінансовими ресурсами на рівень рентабельності та динаміку розвитку підприємства.

Таким чином слід зазначити, що ефективність використання фінансових ресурсів впливає на фінансову стійкість підприємства, його ліквідність, платоспроможність, ділову активність і рентабельність. Тому ефективне управління фінансовими ресурсами є фундаментом для фінансової стабільності підприємства і його подальшого розвитку.

Список використаних джерел

1. Багацька К. В. *Фінанси для фінансистів: підручник* / К. В. Багацька, ред. Т. А. Говорушко. – К.: Центр учбової літератури, 2013. – 612 с.
2. Слав'юк Р. А. *Фінанси підприємств: підручник* / Р. А. Слав'юк. – К.: УБС НБУ, 2010. – 550 с.

Леся ЮРЧИЛО
науковий керівник
к.е.н., доц. Стефанків О.М.
ІФННІМ THEY

СУТНІСТЬ ТА МІСЦЕ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ В СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Сучасний інвестиційний процес передбачає перехід до високоякісної нової системи регулювання, яка має функціонувати на основі принципів та

критеріїв економічної безпеки. Держава об'єктивно змушена активніше впроваджувати механізм інвестиційного гарантування економічної безпеки.

Економічна безпека держави залежить від інвестиційного клімату, тобто сукупності політичних, правових, економічних та соціальних умов, що забезпечують інвестиційну діяльність вітчизняних та іноземних інвесторів.

Інвестиційна безпека держави є важливою складовою системи економічної безпеки на макрорівні. Під економічною безпекою ми розуміємо такий стан економічної системи, який характеризується збалансованістю і стійкістю до негативного впливу будь-яких загроз, здатністю забезпечувати на основі власних економічних інтересів свій стійкий і ефективний розвиток [1].

Питанням економічної безпеки як визначальної складової національної безпеки держави присвячена велика кількість наукових досліджень. Зокрема, досить великий спектр питань соціально-економічного змісту, структури, функцій і методів економічної безпеки знайшли своє висвітлення в працях російських та українських авторів Л.Абалкіна, М.Алікаєвої, О.Барановського, О.Беляєва, О.Білоруса, І.Бінька, С.Бухвальда, З.Варналія, А.Гальчинського, В.Геєця, С.Глаз'єва, О. та інших.

З'ясуванню місця і ролі інвестиційної діяльності в економічному зростанні, дослідженню функцій інвестицій присвячені роботи представників різних економічних шкіл в різні історичні періоди. Зокрема, вони розглядалися у працях Ф.Бастіа, Є.Домара, Ж.Сея, А.Сміта, Р.Солоу, М.Тугана-Барановського, Е.Хансена, Р.Харрода, Й.Шумпетера та інших дослідників. Сучасна проблематика інвестиційних процесів за умов трансформації аналізується в дослідженнях провідних вчених України – Ю.Бажала, В.Базилевича, Є.Бершеди, Л.Борщ, О.Власюка, В.Геєця, А.Гойко, Ю.Пахомова, Л.Яковенко, С.Якубовського та інших.

Як складова економічної безпеки інвестування виконує такі специфічні функції: облікову; розподільну; стимулюючу. Облікова характеризує інвестування як процес, що відображає основні макро- і мікроекономічні тенденції, структурні зміни в економіці та виражається в системі якісних і кількісних показників розвитку народного господарства. У рамках розподільної функції інвестиційні процеси виконують роль катализатора економічної активності в тих сферах економічної діяльності, які здатні максимально задовольнити інвестиційні інтереси суб'єктів господарювання. Роль стимулюючої функції виявляється у взаємозв'язку інвестиційних процесів з розвитком науково-технічного потенціалу, впровадженням інновацій, що забезпечують подальший економічний розвиток на якісно новій економічній і технологічній основі [4].

Під інвестиційною безпекою держави слід розуміти спроможність підтримувати виробничі нагромадження і капітальні вкладення на рівні, що гарантують необхідні темпи розширеного відтворення, реструктуризацію і технологічне переозброєння економіки. Вона дає можливість поєднувати задоволення поточних потреб економіки в капітальних вкладеннях за обсягом і структурою з урахуванням ефективного використання і повернення коштів.

Отож, інвестиційна безпека означає процес забезпечення такого стану інвестиційної сфери, за якого економіка здатна зберігати і підтримувати достатній рівень інвестиційних ресурсів в умовах дії внутрішніх і зовнішніх загроз, що є необхідним для забезпечення стійкого розвитку і соціально-економічної стабільності країни, зростання конкурентоспроможності національної економіки та добробуту населення.

Критерій економічної безпеки - це оцінка стану економіки з погляду найважливіших процесів, що відображають сутність економічної безпеки. Критерій - ознака, на підставі якої виробляється оцінка, визначення або класифікація чого-небудь, мірило оцінки.

З огляду на це, критеріальна оцінка безпеки містить у собі оцінки:ресурсного потенціалу та можливостей його розвитку;рівня ефективності використання ресурсів, капіталу і праці та його відповідності рівневі в розвинутих країнах, а також рівневі, за якого загрози внутрішнього і зовнішнього характеру зводяться до мінімуму;конкурентоздатності економіки;цілісності території та економічного простору;суверенітету, незалежності й можливості протистояння зовнішнім загрозам;соціальної стабільності й умов запобігання і вирішення соціальних конфліктів.

Складовою економічної безпеки є інвестиційна безпека держави, яка забезпечується за умов дотримання граничної норми інвестування, що дає можливість: відтворювати науково-технічний та інтелектуальний потенціал нації; здійснювати розширене відтворення основного капіталу; підтримувати конкурентоспроможність економіки; гарантувати стійке зростання ВВП на рівні завдань соціально-економічного розвитку і міжнародного співробітництва; створювати стратегічні резерви; долати депресивні явища у регіонах країни; зберігати і відновлювати природні ресурси; утримувати на безпечному рівні екологічні параметри.

Головним критерієм достатності інвестиційної безпеки є конкурентоспроможність економіки. Виходячи з того, що критерієм економічної безпеки є підтримання умов життєдіяльності (економічне зростання, добробут населення), то матеріальною основою цього виступає певний рівень інвестування та інвестиційної безпеки. Використання критеріїв інвестиційної безпеки пов'язане з визначенням порогових граничних значень ймовірного порушення безпеки. Визначення критеріїв інвестиційної безпеки дає можливість виділити позитивний та нормативний аспекти інвестиційної безпеки [3].

Позитивний аспект виступає як поєднання захищеності і розвитку національної економіки. З позицій розвитку інвестиційна безпека означає реалізацію необхідних темпів економічного зростання.

Нормативний аспект оцінки інвестиційної безпеки виступає як поєднання стану і процесу розвитку, що гарантовані державою. Інвестиційна складова економічної безпеки країни не є простою сукупністю інвестиційних складових економічної безпеки регіонів і підприємств; формування інвестиційної складової під впливом багатьох об'єктивних факторів; виникнення різних видів ризиків.

Одним із найважливіших компонентів аналізу й управління інвестиційною безпекою є аналіз загроз, динаміки їхнього нагромадження та оцінка ступеня їхнього впливу. При цьому мають бути розглянуті як внутрішні загрози так і зовнішні загрози, спричинені умовами зовнішніх ринків і проявами відцентрових тенденцій.

Отже, в сучасних умовах розвитку ринкової економіки важливим завданням є підтримання економічної безпеки держави, що, в свою чергу, залежить від стійкого і ефективного функціонування інвестиційного сектору. Інвестиційна безпека визначається чіткою інвестиційною політикою, розрахованою на тривалу перспективу. Реалізація інвестиційної безпеки визначається розробкою механізму інвестиційної безпеки як певного способу функціонування її системи. Інвестиційна безпека означає процес забезпечення такого стану інвестиційної сфери, за якого економіка здатна зберігати і підтримувати достатній рівень інвестиційних ресурсів в умовах дії внутрішніх і зовнішніх загроз, що є необхідним для забезпечення стійкого розвитку і соціально-економічної стабільності країни, зростання конкурентоспроможності національної економіки та добробуту населення. Інвестиційна безпека – це і стан, і процес. З одного боку, вона характеризує досягнутий рівень використання інвестиційних ресурсів в економіці, а з іншого – визначає процес та напрями ефективного їх використання.

Список використаних джерел:

1. *Хорошева А.С. Умовля забезпечення фінансової безпеки держави / А.С. Хорошева // Фінанси, учет, банки. – №14. – 2008. – С.90-96.*
2. *Федоренко В. Г. Шляхи підвищення ефективності інвестицій в Україні. – К.: Науковий Світ, 2010.*
3. *Анісімова О.М. Інвестиційна безпека підприємства в контексті економічної безпеки: сутність, зміст, оцінка і система управління / О.М. Анісімова, О.С. Картечева // Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності. – 2012. – Випуск 1. – Том 2. – С. 293—297.*

Ольга СУХАЦЬКА
науковий керівник
к.е.н., доц. Шевчук О.А.
ІФННІМ ТНЕУ

ДО ПИТАННЯ ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНOSTІ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

В сучасних умовах фінансово - економічної кризи діяльність багатьох підприємств і організацій перебуває у важкому становищі, оскільки мають значні проблеми пов'язані із невиконанням фінансових зобов'язань їх контрагентів, порушенням нормального циклічного процесу через збільшення частки дебіторської заборгованості у складі активів і перетворення таких активів в грошові кошти. Тому виникають проблеми із його ліквідністю і